

Marcel·lí Fonts, missioner al Japó: “L'Església s'ha de desprendre de la mentalitat de poder”

Dg, 11/09/2016 per Catalunya Religió

([CR/Observatori Blanquerna](#)) Marcat pel Concili Vaticà II -moment de “grans canvis dintre de l'Església”- el claretià **Marcel·lí Fonts** va arribar fa 40 anys al Japó. S'hi va trobar “una l'Església molt conservadora” i es va preguntar “què hi podia aportar com a missioner”. En aquesta entrevista vincula la fe a la consciència i a la llibertat. Tota una dimensió que la seva formació a Occident no havia tingut en compte i que ha descobert gràcies a l'experiència oriental de la meditació.

Des de Tòquio, somriu recordant la idea de missioner que tenia de petit “a l'Àfrica, a la selva”. Res a veure amb el seu dia a dia. “En altres llocs el missioner pot fer grans projectes, i aquí al Japó moltes vegades no saps si el que fas aporta realment alguna cosa a la gent”.

Començar de zero, anar a les arrels

Fonts assegura que “al Japó en primer lloc hi has de venir a aprendre”. En el seu cas, començant de zero amb la llengua, la cultura, la mentalitat, les relacions personals, les estructures socials. Fins i tot en el camp de la fe: “En una cultura tan diferent, has d'anar a les arrels del missatge evangèlic i de la vida i la persona humana”.

Quina és la seva missió particular? “Treballar amb la gent, donar testimoni del que ets amb les relacions amb els altres, sense pretendre grans coses”. Fonts explica com “al Japó l'Església no té poder ni no té mentalitat de poder”. Ho compara amb Europa, on “encara que l'Església ha perdut el poder, no ha perdut la mentalitat de poder”. I assegura que “si vol arribar a la gent, l'Església s'hauria de desprendre de la mentalitat de poder”.

La pregària per prendre consciència

El claretià compara tradicions culturals entre Orient i Occident: “La cultura occidental és la cultura del pensament i la paraula; en canvia la tradició oriental de la meditació està basada en la consciència i en el silenci”. Així, explica com “segons la tradició oriental, prendre consciència és un procés de desvetllament, de descobrir la realitat.”

El missioner vincula la pregària al “prendre consciència del propi misteri i del misteri que ens envolta, que és el misteri de Déu”. I hi afegeix que “Déu no necessita la nostra pregària, és una necessitat per nosaltres, per viure i per ser”. La pregària ha d'ajudar a “fer-nos receptius”. “Si volem arribar a aquest misteri, hem de fer-nos receptius”, assegura.

Una fe que l'ha “sostingut”

“No ho sabria explicar, però jo de petit ja sentia una atracció per ser missioner”. Nascut a Artés l'any 1945, Marcel·lí Fonts és fill de família nombrosa i explica que “sempre ha viscut en grup”. Amb 10 anys va visitar el seminari menor dels Claretians a Cervera perquè hi tenia un cosí. Li va agradar i s'hi va quedar. Es va ordenar amb 26 anys. I diu que la fe que l'ha “sostingut” la va rebre dels pares, però que hi va haver d'aprofundir.

Aquest vídeo resum forma part del mapa dels missioners catalans de l'[Observatori Comunicació, Religió i Cultura](#) de la Facultat de Comunicació i de Relacions Internacionals Blanquerna - Universitat Ramon Llull.

Aquí podeu veure l'entrevista sencera on, entre d'altres coses, comenta el procés d'independència que viu Catalunya, explica la dificultat que tenen els japonesos per entendre la dimensió cristiana del perdó i parla d'un monjo ermità català, el pare **Estanislau**, que descriu com “un savi” i “un home d'una llibertat d'esperit enorme”.